

ה"ט 21683/08/19 - ציפורה דוד נגד בת אל רוגוב

בית משפט השלום בראשון לציון

ה"ט 21683-08-19 דוד נ' רוגוב

בפני	כבוד השופט אבי סתיו
המבקשת:	ציפורה דוד
נגד	
המשיבה:	בת אל רוגוב

החלטה

1. לפניי בקשה למתן צו לפי חוק מניעת הטרדה מאיימת, התשס"ב-2001 ("חוק מניעת הטרדה מאיימת" או "החוק").
2. המבקשת הייתה המטפלת של בנה התינוק של המשיבה. נגד המבקשת הוגש כתב אישום בגין עבירה של התעללות בקטין או בחסר ישע לפי סעיף 368 לחוק העונשין, התשל"ז-1977, כלפי בנה של המשיבה. ההליך הפלילי נמצא בראשיתו, וטרם התקיימה הקראה.
3. ביום 11.8.2019 התייצבה המבקשת בבית המשפט יחד עם בתה והגישה בקשה למתן צו למניעת הטרדה מאיימת נגד המשיבה. לא ניתן צו במעמד צד אחד, אולם נקבע דיון במעמד שני הצדדים. ביום 14.8.2019 התקיים הדיון לפניי, בו היו שני הצדדים מיוצגים.
4. המבקשת העלתה שתי סוגיות עיקריות אשר בגינן היא עותרת לקבלת צו מכוח החוק. האחת, הטרדה שהיא חווה, לטענתה, מהמשיבה במסגרת הגעתה לדיונים בבית המשפט לצורך ההליך הפלילי בו היא נאשמת. המשיבה מכחישה את הטענות. אין צורך להכריע בעניין זה, שעה ששני הצדדים התחייבו בדיון מיום 14.8.2019 לפרוטוקול לא ליצור אינטראקציה כלשהי האחת עם השנייה כאשר מגיעה המבקשת לדיונים בבית המשפט בהליך הפלילי, והובהר כי התחייבות זו חלה מרגע יציאתה של המבקשת מרכבה כאשר היא מגיעה לבית המשפט ועד הכניסה לאולם הדיונים. באי כוח הצדדים הסכימו כי בכך תבוא הבקשה בעניין זה לידי מיצוי.
5. הסוגיה השנייה שהעלתה המבקשת היא הפגנות המתקיימות ליד ביתה בערך כל שבועיים, בשעות הערב והלילה, בהן משתתפת גם המשיבה. לטענתה, הפגנות אלו נערכות בסמוך לשטח הפרטי שלה, תוך שימוש במערכות הגברה וכיוון פנסים חזקים (פרוז'קטורים) לתוך השטח שלה ותוך גרימת נזקים לרכב שלה. בתה של המבקשת, המתגוררת איתה באותו בית יחד עם בעלה וילדיה הקטנים, העידה על המצוקה הרבה שהפגנות גורמות לילדיה הרכים בשנים. המבקשת לא ביקשה לאסור על קיומן של ההפגנות, אלא להורות כי הן לא תתקיימנה במרחק של פחות מ-100 מטר מהשטח שלה.
6. המשיבה מתנגדת לבקשה. לטענתה, ההפגנות מתקיימות באישור המשטרה ותוך הקפדה שלא לחדור לשטח

של המבקשת. עם זאת, המשיבה אישרה כי במקרה אחד נעשה שימוש באמצעי תאורה אשר בפועל האירו גם לתוך השטח של המבקשת. בא כוח המשיבה אף הביע חשש כי ככל שיינתן צו תעשה בו המבקשת שימוש טקטי לצורך קבלת הקלות בהליך הפלילי בטענה כי היא חוותה התנכלות (בהקשר זה יוער, כי בא כוח המבקשת הבהיר כי לא יעלה טענה כזו). עוד טענה המשיבה, כי היא אינה יוזמת את ההפגנות ואינה מארגנת אותן. לטענתה, ההפגנות מאורגנות על ידי התארגנות לא פורמאלית של הורים אשר נוצרה בעקבות פרשות שונות של התעללות בילדים על ידי מטפלות אשר התפרסמו לאחרונה. היא השתתפה בהפגנות ונאמה בהן ושיתפה בפייסבוק פרסומים הקוראים להתייצבות להפגנות, אולם היא לא יזמה אותן ולא הייתה מעורבת בארגון. נטען, כי אין מקום ליתן צו נגד המשיבה בלבד, שעה שאין הבדל בינה לבין כל אחד מהמשתתפים האחרים בהפגנה.

7. השאלה אם יש מקום ליתן צו לפי חוק מניעת הטרדה מאיימת המטיל מגבלות על קיום הפגנות ליד ביתה של המבקשת מצריכה התייחסות בשני רבדים. רובד אחד הוא האם יש מקום לבחון את השאלה של הטלת מגבלות על הפגנות בדיון לפי חוק מניעת הטרדה מאיימת. ככל שהתשובה ברובד הראשון היא חיובית, מתעוררת השאלה ברובד השני האם, לגופו של עניין, יש הצדקה להטלת מגבלות כאלו או אחרות על ההפגנה.

8. לדעתי, מבחינה עקרונית ניתן, במקרים המתאימים, לבחון את השאלה של הטלת מגבלות על זכות ההפגנה במסגרת בקשה לפי חוק מניעת הטרדה מאיימת, אולם זאת כאשר מדובר בבקשה המוגשת כנגד אדם אשר יש לו תפקיד מרכזי בארגון ההפגנה או בהובלתה (למקרים בהם נעשה שימוש בסמכות זו ראו למשל, ע"א (מחוזי חי') 4939-10-10 **שקד נ' אלופי** (7.12.2010); ה"ט (שלום ת"א) 10550-01-15 **היועץ המשפטי לממשלה נ' פלוני** (13.4.2015)). למותר לומר, כי צו לפי חוק מניעת הטרדה מאיימת אין כוחו יפה אלא נגד המשיב לבקשה. ממילא, כאשר מוגשת הבקשה נגד אדם אשר הוא אחד מיני רבים המשתתף בהפגנה, בדרך כלל אין תועלת מרובה במתן הצו. בנסיבות אלו, ככלל אין מקום שבית המשפט יידרש לבקשה.

בענייננו, המשיבה העידה כי היא אינה מארגנת או יוזמת את ההפגנות, ואין לה חלק בקביעה היכן הן תתקיימנה. המשיבה אף ציינה כי אינה מתכוונת להשתתף בהפגנה המתוכננת הערב מול ביתה של המבקשת. עדותה של המשיבה הייתה מהימנה, ולא הובאו ראיות שסותרו אותה. המשיבה אמנם אינה מפגינה "רגילה", שכן היא אמו של התינוק שהיה על פי החשד קורבן העבירה, אולם בזיקה זו אין די על מנת להצדיק בחינה של מתן צו כלפיה בלבד. משעה שלא הוכח שהמשיבה היא מארגנת או יוזמת ההפגנות או שהיא נוטלת חלק מרכזי בהובלתן, הרי שאין מקום לבחון את השאלה אם ראוי להטיל מגבלות כאלו או אחרות על ההפגנות במסגרת בקשה למתן צו הטרדה מאיימת המוגשת נגד המשיבה בלבד.

טרם חתימתה של החלטה זו הגישה המבקשת בקשה להגשת ראיות נוספות, הכוללות פרסומים ברשת הפייסבוק על ידי גורמים שונים, שאינם המשיבה, מהם עולה, לטענתה, כי הכוונה בהפגנות היא להטריד את מנוחתה. דומה כי פרסומים אלו, כמו פרסומים אחרים שהוצגו בדיון אשר רובם לא פורסמו על ידי המשיבה, מחזקים את המסקנה כי אין טעם במתן צו המופנה ספציפית למשיבה, שעה שהיא אינה הרוח החיה מאחורי ההפגנות.

9. לאור האמור, עשויה להתעורר השאלה מהי תרופתה של המבקשת ככל שהיא סבורה כי יש הצדקה להטיל מגבלות על ההפגנות ליד ביתה, ושעה שמדובר בציבור מפגינים גדול אשר היא אינה יודעת בהכרח מי מביניהם מארגן או מוביל את ההפגנות. מבלי לקבוע מסמרות, ייתכן שבנסיבות העניין על המבקשת לפנות למשטרה בעניין זה (ונוכח שלדברי המשיבה כל ההפגנות נקבעות בתיאום עם המשטרה), וככל שהחלטת המשטרה לא תהיה לרוחה יש בידה לתקוף את ההחלטה בהליך המשפטי המתאים.

10. מן האמור עולה, כי אין מקום למתן צו למניעת הטרדה מאיימת במקרה זה, וזאת מבלי להידרש לשאלה האם לגוף העניין יש בהפגנות כדי לענות על התנאים המצדיקים מתן צו לפי חוק מניעת הטרדה מאיימת. אעיר, עם זאת, מבלי לקבוע מסמרות, כי על פני הדברים ככל שהדבר אפשרי רצוי כי ההפגנה תיערך במרחק מסוים מהשטח של המבקשת, ובוודאי שעל המפגינים להימנע מהארה בפנסים אל תוך השטח של המבקשת. בהקשר זה אציין, כי העובדה שהמבקשת חשודה בביצוע עבירות חמורות אינה אומרת כי היא אינה זכאית להגנת החוק, ובמיוחד משעה שמעורבים בעניין גם בני משפחה של המבקשת, לרבות ילדים רכים בשנים. הפסיקה הכירה בכך שיש הצדקה להטיל מגבלות על קיום הפגנות ליד בתים פרטיים (בג"ץ 2481/93 **דיין נ' מפקד מחוז ירושלים**, פ"ד מח(2) 456 (1994); (בג"ץ 1983/17 **נפתלי נ' היועץ המשפטי לממשלה** (27.4.2017)). פסיקה זו עוסקת בעיקר בהפגנות ליד בתים של אנשי ציבור, וההבדלים ברורים, אולם ניתן להקיש ממנה, בשינויים המחויבים, גם לענייננו. מכיוון שמצאתי שאין מקום לדון בשאלה זו במסגרת ההליך הנוכחי, לא ארחיב מעבר לכך ואסתפק בהערה האמורה.

11. לאור כל האמור, הבקשה נדחית.

ניתנה היום, י"ד אב תשע"ט, 15 אוגוסט 2019, בהעדר
הצדדים.